

Jsem učedníkem Ježíše Krista?

Tomáš Korčák

Jsme povoláni k tomu, abychom byli Ježíšovými učedníky. Evangelia rozlišují mezi zástupem a učedníky (např.: Mt 13,36; 23,1). Obojí - učedníci i zástup – chtěli Ježíše slyšet, ale učedníci šli dále než zástup. Měli s Pánem osobní, důvěrný vztah. Chtěli se od něho učit a chtěli ho následovat jako svého Mistra. Také v církvi je zástup i učedníci, obě skupiny jsou věřící. Podívejme se tedy blíže na postoje učedníků. Věřím, že Bůh touží po tom, aby každý člověk byl jeho učedníkem. Jak se tedy projevuje Ježíšův učedník?

1. Učedník má učednického ducha

Tou první charakteristikou učedníka je, že se učí od Mistra. **Není učedníka nad mistra; každý, kdo je vyučen, bude jako jeho mistr.** (L 6,40 B21; srov.: Mt 10,24-25) To, že jsme učedníci, znamená, že se učíme a děláme chyby, ze kterých se také poučíme. Mnoho chyb, proher a porážek v minulosti nám může být výbornou školou pro další cestu. Nepromarněme svoje prohry a prosme našeho Pána, aby k nám mluvil a dal nám z nich poučení. Kdo chce mít vždy a hned vše dokonalé, nemůže být Ježíšovým učedníkem. Za tímto perfekcionalismem stojí mnoho pýchy (ale také za leností, lhostejností a nedbalostí)!

Učedníci tedy následují svého Mistra - **následují Beránka, kamkoli jde** (Zj 14,4). Je zde sebevydání dobrému Pánu, kterého milujeme a kterému důvěřujeme. Vždyť má s námi **úmysly o pokoji a ne o zlu, aby nám dal budoucnost a naději** (Jr 29,11).

Ježíš poté, co umyl svým učedníkům nohy, řekl: **Chápete, co jsem vám učinil? Vy mne nazýváte Učitelem a Pánem a dobře pravíte; jsem jím. Jestliže tedy já, Pán a Učitel, jsem vám umyl nohy, i vy si máte navzájem umývat nohy. Dal jsem vám příklad, abyste i vy činili, co jsem já učinil vám. Amen, amen, pravím vám, otrok není větší než jeho pán, ani apoštol větší než ten, kdo ho poslal. Jestliže toto víte, jste blahoslavení, budete-li to činit.** (J 13,12-17) Ježíš je naším příkladem, který máme následovat. Naším vzorem nejsou převrácené celebrity, ale tichý a pokorný Pán.

Na lidské rovině je učednictví mocným nástrojem růstu. Pavel si vybral Timotea za svého učedníka a svého duchovního syna. Timoteus sloužil Pavlovi, jako syn slouží otci (viz Fp 2,19-22; 1K 4,14-17). Tyto úžasné božské nástroje jsou dnes většinou západní církve skryty pro přehnaný individualismus, soběstřednost a panický strach ze zneužití.

Máme být učedníky a máme rozvíjet učednické vztahy s lidmi s dobrovolným a ochotným duchem. Písmo zaslíbujee zvláště probuzení mezi mládeží, kde bude uvolněn generační přenos Božího požehnání. David prorokuje: **Tvůj lid přijde dobrovolně v den tvého vojska v důstojné svatosti. Tvá mládež ti bude rosou z lůna úsvitu.** (Ž 110,3) Je zde popsáno úžasné povolání Boží armády, která bude mít zvláště následující charakteristiky:

- lidé v ní budou mít dobrovolného, učednického ducha
- jejich okrasou bude svatost
- prvním ovocem duchovních bojů bude mládež, která se pak také stane mocnou součástí této armády posledních dnů

Předávání toho, co do nás Bůh vložil, věrným lidem s učednickým duchem přechází jako štafeta na další generace. Tím se násobí naše pomazání a Boží dílo, které nás přesahuje, může být vykonáno. Jak i Pavel popisuje: **Co jsi ode mne slyšel před mnohými svědky, to svěř věrným lidem, kteří budou schopni vyučit také jiné.** (2Tm 2,2) Vytrvalostní běh a štafeta jsou krásným obrazem našeho života.

2. Učedník naslouchá

Učedník naslouchá, protože se chce něčemu od svého Mistra naučit. Má postoj proroka Izajáše, který vyznal: **Panovník Hospodin mi dal jazyk učedníků, abych uměl unaveného podpírat slovem; ráno co ráno mi probouzí uši, abych slyšel jako učedníci. Panovník Hospodin mi otevřel ucho a já jsem nebyl vzpurný. Zpět jsem neustoupil.** (Iz 50,4-5) Protože naslouchal, může něco druhým říci. Protože měl probuzené uši, mohl svými ústy podpírat, budovat a povzbuzovat.

Ten, kdo nemá učednického ducha, je plný sebe, ví všechno nejlépe, nemusí naslouchat a pak i jeho působení spíše boří a sráží. Jinými slovy chybí mu zásadní učednický rys, kterým je pokora (viz Jk 4,6-10; 1P 5,5-6).

Učedník naslouchá a pak poslouchá - jedná podle slyšeného. Nestačí však jenom slyšet, je nutné také podle toho činit. Rozdíl mezi člověkem, který staví na písku a člověkem, který staví na skále, není víra v Boha, ale poslušnost. Ježíš v podobenství o stavitelích v Matoušovi 7,24-27 nemluví o rozdílu věřících a nevěřících, ale o rozdílech mezi věřícími. Mluví o lidech, kteří slyšeli Slovo (chodili tedy do synagogy, kostela nebo modlitebny), a buď podle něho jednali, nebo nejednali. Proto také Ježíš řekl učedníkům: **Jestliže toto víte, jste blahoslavení, budete-li to činit.** (J 13,12-17) Nestačí jen vědět, je zapotřebí to, co nám Pán říká, činit!

Naslouchání je klíčový postoj pro všechny naše vztahy. Především se však potřebujeme naučit naslouchat svému Bohu. Vzorem nám v tom může být chlapec, ze kterého se díky naslouchání stal mocný prorok. Jedná se o Samuela, který se již od dětství modlil: **Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.** (1S 3,9-10 ČEP)

Otcové a matky, kteří mají učednického ducha podle Izajáše 50,4-5, si mohou nárokovat i následující zaslíbení pro svoje děti: **Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky a hojný bude pokoj tvých synů.** (Iz 54,13)

3. Učedník má důvěrný vztah s Ježíšem

Zástup slyšel podobenství, ale nerozuměl jim. Ježíš jim to často ani neusnadnil. Učedníci se však v soukromí ptali Ježíše na výklad a on právě **v soukromí svým učedníkům všechno vysvětloval** (Mk 4,34). Rozdíl mezi zástupem a učedníky je právě v tom soukromí. Ježíš chtěl, aby se všichni lidé ze zástupu Boha ptali na smysl a rozvíjeli tak s ním důvěrný vztah. To je také důvod, proč Bůh v Písmu mluví v podobenstvích a někdy i v hádankách. Potřebujeme Ducha svatého a on je nám tak blízko a je připraven k nám mluvit.

Ježíš byl omezen svým tělem, proto si vybral jen dvanáct svých učedníků. To je však vzor pro nás všechny ostatní. Každý může být nyní učedníkem vzkříšeného Pána, který skrze Ducha svatého již není omezen svým tělem. Podívejme se, k čemu Pán ustanovil své učedníky: **Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je posílal hlásat evangelium a aby měli pravomoc vyhánět démony.** (Mk 3,14-15) To první je, aby byli s ním – což je pozvání do důvěrného vztahu. Otevíráme mu své srdce dokořán, poznáváme jeho lásku, jeho srdce a jeho záměry a stáváme se jeho milovníky. Z toho pak vychází naše služba Bohu.

4. Učedník rozumí skrytosti

Náš Bůh přebývá ve skrytosti. Izajáš vyznává: **Ty jsi vpravdě skrývající se Bůh.** (Iz 45,15 PSP) Důvěrný vztah s Pánem rozvíjíme v soukromí, kde nás nikdo nevidí, jenom on. Rozjímáme nad Božím slovem, modlíme se, uctíváme Boha, mluvíme v jiných jazycích, sloužíme druhým, sdílíme se s evangeliem... kvůli Pánu samotnému.

Ježíš řekl v Kázání na hoře: **Když ty se modlíš, vejdi do svého pokoje, zavři za sebou dveře a pomodli se k svému Otci, který je v skrytu, a tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí zjevně.** (Mt 6,6) Nebeský Otec již je na skrytém místě připraven mít s tebou důvěrný vztah. Touží po tobě. Chce ti naslouchat a chce, abys mu i ty naslouchal. Hospodin ti zaslíbuj: **Budu mu věnovat pozornost** (Oz 14,8 PSP).

Skrytost je důležitým prvkem Božího království. Je to hodnota, která je naprosto cizí tomuto světu. To je jeden z důvodů, proč Ježíš vyslovil šokující prohlášení: **Co je mezi lidmi vysoce hodnoceno, je před Bohem ohavností.** (L 16,15 PSP) Rodní bratři Pána Ježíše měli toto světské smýšlení a tak mu radili: **Vždyť nikdo nedělá nic vskrytu, chce-li být znám na veřejnosti. Činíš-li tyto věci, ukaž se světu.** (J 7,4) Ježíš tyto lidské rady odmítnul a Písmo je označuje jako projev nevěry. Vždyť víra se opírá o skryté, neviditelné skutečnosti, proto nemusíme jednat unáhleně (viz Iz 28,16), proto nemusíme hledat pomoc mocných (viz Ž 118,6-9;146,3) a proto se vůbec nemusíme opírat o pouhé tělo (viz Jr 17,5-6).

Na podzim můžete v lese vidět nádherné houby. Jsou vidět již z daleka. Červené s bílými puntíky. Když je však utrhnete a sníte, otrávíte se. Jsou to muchomůrky. Jsou podobné reklamě a slávě tohoto světa. Lidé se v tomto světě rozhodují podle toho, co vidí jejich oči a co slyší jejich uši.

Povstává však Boží lid s učednickým duchem, který zná hodnotu skrytého místa a hlubokých kořenů a základů, které nejsou vidět. Takoví lidé obstojí ve všech zkouškách, protože nejsou vedeni davem, zástupem, veřejným míněním nebo chvilkovou módou, ale samotným Pánem a hodnotami, které hluboko do našeho srdce vkládá. **Požehnaný je muž, který spoléhá na Hospodina a jehož nadějí je Hospodin. Bude jako strom zasazený u vody, zapustí své kořeny u potoka; nebojí se, když přijde žár, jeho listí bude zelené; neobává se ani v roce velkého sucha, nepřestává nést ovoce.** (Jr 17,7-8)

Pro to, co hýbe tímto světem, má Pán jednoduché hodnocení: Je to ohavnost! Bohem hýbou jiné věci: milosrdenství, právo, spravedlnost, pravdivost, soucit, láska, věrnost... Jsou to všechno vlastnosti, které buď máme, nebo je nemáme. Buď je žijeme i v soukromí, kde nás nikdo nevidí, nebo jen budíme na veřejnosti prázdný dojem, který po nějaké době vyprchá, jako voňavka.

5. Učedník je věrný v malém

Porozumění skrytosti souvisí s naší věrností v malém. Ježíš řekl: **Věrný v nejmenším je věrný i ve velkém; nepoctivý v nejmenším je nepoctivý i ve velkém. Jestliže jste tedy nebyli věrní v nepoctivém mamonu, kdo vám svěří to pravé bohatství? A jestliže jste nebyli věrní v cizím, kdo vám dá, co je vaše?** (L 16,10-12) Věrný v malém mimo jiné znamená být věrný ve spravování svých financí. Jakožto učedník Ježíše Krista je chci moudře spravovat a ne jen vlastnit. Patřím se vším, co jsem a co mám, svému Pánu.

Elíša mnoho let prakticky sloužil Elijášovi jako učedník (viz 1Kr 19,19-21; 2Kr 3,11). Byl věrný v cizím - ve službě jiného služebníka. To ho připravilo na mocnou vlastní službu! Byl hladový po Bohu, a proto v určený čas obdržel dvojnásobný díl Elijášova ducha (viz 2Kr 2,1-14). Elíšův učedník Gechází si však nestřežil své srdce, nebyl věrný a skrze mamon zmařil svůj život (viz 2Kr 5,20-27).

Být věrný v malém znamená věřit v moc činností, služeb, slov, darů, modliteb a postojů, které jsou před Bohem velice ceněny. V očích tohoto světa mohou být malé, směšné, nepatrné a bez efektu. Vy však víte, že zasíváte malé semínko, ve kterém je mocný božský život a které přinese velkou úrodu. Vždyť Boží království je podobné hořčičnému zrnku (viz Mt 13,31-32; 17,20)!

6. Učedník zůstává v Božím slovu

Ježíš dále popsal skutečného učedníka: **Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.** (J 8,31-32) To je něco více, než si jednou za týden přečíst kousek z Písma nebo jednou denně jeden veršík. Zůstat ve Slovu znamená, že se Boží slovo stane pokrmem pro našeho

ducha. Není to o množství přečteného, ale o skutečném setkání s Duchem a mocí Písma. Vysvobozuje nás poznání pravdy, které přichází jako zjevení, když zůstáváme v Božím slovu.

Apoštol Pavel vyzývá: **Slovo Kristovo ať ve vás bohatě přebývá.** (Ko 3,16) To znamená, že v nás může přebývat i chudě. Boží slovo čteme, rozjímáme nad ním, modlíme se ho, vyznáváme ho a především ho činíme a to vše ve společenství s Duchem svatým. On je autor a on nám chce Písma otevírat.

Pak z Bible načerpáme povzbuzení k trpělivosti, naději a uschopnění pro další cestu. Pavel to popisuje následovně: **Všecko, co bylo kdysi napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom skrze trpělivost a povzbuzení z Písem měli naději. Bůh trpělivosti a povzbuzení kéž vám dá být mezi sebou jedné myslí podle Krista Ježíše, abyste jednomyslně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista.** (Ř 15,4-6)

7. Učedník má lásku k druhým

Učedník miluje druhé jako jeho Mistr. Ježíš řekl: **Dávám vám nové přikázání, abyste se navzájem milovali; jako já miluji vás, abyste se i vy navzájem milovali. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.** (J 13,34-35) V čem je nové toto přikázání? Vždyť již ve Starém zákoně jsme vyzýváni: **Miluj svého bližního jako sebe samého.** (Lv 19,18) To vše platí, ale úroveň je mnohem vyšší – milovat druhé jako Ježíš! Ježíš je v tobě se svojí obětující se a dávající láskou. On tě uschopňuje odpouštět, milovat, dávat... To je jeden z hlavních rysů Kristova učedníka.

8. Učedník nese ovoce

Ježíš řekl: **Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li mé výroky ve vás, požádejte, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a stanete se mými učedníky. Jako Otec miluje mne, tak i já miluji vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já jsem zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.** (J 15,7-10)

Boží slovo v nás a uvědomování si Boží lásky a přízně způsobuje, že naše modlitby jsou naplněné. Poznáváme Boží záměry a modlíme se jeho touhy a on naše prosby vyslýchá. Tím je oslaven! Zodpovězené modlitby oslavují Boha a uvolňují mnohé ovoce. Nezapomeňte, že dobrý strom nese dobré ovoce a že ovoce roste a zraje postupně. Naším ovocem je vykonání toho, k čemu nás Bůh povolal. Je to také ovoce ducha, kterým je **láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost, sebeovládání** (Ga 5,22-23).

9. Učedník získává další učedníky

Církev by měla být společenstvím učedníků Pána Ježíše Krista, kteří získávají další učedníky. Ježíš povolal své učedníky (rybáře) slovy: **Pojďte za mnou a učiním, že se stanete rybáři lidí.** (Mk 1,17)

Po svém vzkříšení Ježíš vyslal všechny své učedníky: **Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi. Jděte tedy a číňte učedníky ze všech národů, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Amen.** (Mt 28,18-20) Doslova je zde řečeno dokonce *všechny národy získávejte za učedníky* (PSP).

Bůh chce učinit nemožné i v našem národě a chce si použít to, co máš – tvoje talenty, dary a vlastnosti. Tak jako rozmnožil pět chlebů a dvě ryby a nasýtil jimi mnohatisícový zástup (viz Mt 14,19), tak chce i skrze vděčnost rozmnožit tu trošku, kterou máš ty a obdarovat skrze tebe tvoje okolí. Věříš v moc hořčičného zrna? Nejsi tím zrnem ty sám?

10. Učedník spočítal náklady

Za Ježíšem šly veliké zástupy, on se k nim obrátil a mluvil o podmínkách učednictví. Mluvil o tom, kdo může a kdo nemůže být jeho učedníkem. Jakoby chtěl tu širokou cestu zúžit.

Čteme: **Šly s ním velké zástupy. Obrátil se a řekl jim: „Přichází-li někdo ke mně a nemá v nenávisti svého otce a matku, manželku a děti, bratry a sestry, ano i vlastní duši, nemůže být mým učedníkem. Kdo jde za mnou a nese svůj kříž, nemůže být mým učedníkem. Neboť když někdo z vás chce postavit věž, což si napřed nesedne a nepočítá náklad, má-li na dokončení stavby? Jinak by se mu všichni, kteří to vidí, začali posmívat, když by položil základ a nemohl by stavbu dokončit, a říkali by: ‚Tento člověk začal stavět, ale nemohl dokončit.‘ Nebo táhne-li nějaký král, aby se s jiným králem střetl ve válce, což si napřed nesedne a nerozváží, je-li schopen s deseti tisíci utkat se s tím, kdo proti němu přichází s dvaceti tisíci? Jestliže ne, pošle poselstvo, dokud je ten druhý král ještě daleko, a ptá se na podmínky míru. Tak tedy žádný z vás, kdo neopouští všechno, co mu náleží, nemůže být mým učedníkem.“ „Dobrá je sůl. Jestliže by však i sůl ztratila chuť, čím bude ochucena? Nehodí se ani do země ani do hnoje; vyhazují ji ven. Kdo má uši k slyšení, ať naslouchá.“** (L 14,25-35)

Jestliže chceš následovat Ježíše, je potřeba, aby sis napřed sedl a spočítal náklad. Můžeš jít do boje proti dvojnásobné přesile? Máš vše potřebné nejen pro nadšený začátek, ale i pro dokončení stavby? Máš trpělivost pro dlouhodobý vytrvalostní běh svého života?

Jestliže budeš upřímný, pak musíš odpovědět, že na to nemáš. A to je přesně místo, kam tě chce Pán dovést. Nepůjde to z tvých vlastních sil a zdrojů. Půjde to jedinečně z moci, schopností a zdrojů Božích. A ty jsou neomezené a pro tebe připravené! Je to Kristus v tobě! Svůj životní běh můžeš v plnosti naplnit pouze jako sebevydaný Kristův učedník.

Kdo tedy může být Ježíšovým učedníkem:

- Kdo má v nenávisti nezdravé vztahy (nemá druhého člověka nebo i vlastní duši na prvním místě místo Boha).
- Kdo jde za Ježíšem a nese svůj kříž.
- Kdo nemá své srdce u majetku.

Jenom tehdy, když naplníš Ježíšovy podmínky učednictví, můžeš dokončit stavbu, vyhrát válku a budeš slavný. Nejde o to jenom něco v nadšení začít, ale i dokončit, jak i říká Šalomoun: **Lepší je zakončení věci než její počátek, lepší je trpělivost nežli povýšenost.** (Kaz 7,8 ČEP) Pokud nejsme trpěliví, bereme vše do vlastních rukou a hledáme světská a tělesná řešení. Vše však potřebujeme činit z Božích sil, schopností a moudrosti, jinými slovy máme být v pokoře zcela závislí na Bohu.

Ale také nejde jen o to, věci jen nějak dokončit, ale dokončit je tak, jak jsme je započali - v Bohu. Proto Pavel vytýká Galatským: **To jste tak nerozumní? Začali jste Duchem, a nyní dokončujete tělem?** (Ga 3,3) Boží dílo dokončovali tělesným nebo světským způsobem.

Následuj Pána rozhodně a bez podmínek. Na závěr si přečtíme o setkání Ježíše se třemi lidmi, kteří chtěli být jeho učedníky: **Když šli cestou, kdosi mu řekl: „Budu tě následovat, kamkoli půjdeš.“ A Ježíš mu řekl: „Lišky mají doupat a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil.“ Jinému řekl: „Následuj mne!“ On řekl: „Pane, dovol mi, abych odešel nejprve pohřbít svého otce.“ Řekl mu: „Nech mrtvé pohřbít jejich mrtvé; ty však jdi a rozlašuj Boží království.“ Také jiný řekl: „Budu tě následovat, Pane, jen mi napřed dovol se rozloučit s těmi, kteří jsou v mém domě.“ Ježíš mu řekl: „Nikdo, kdo vloží svou ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro Boží království.“ (L 9,57-62)**

První měl úžasné vyznání, ale bez vnitřního obsahu. Ve zkouškách, strádání a sebeodříkání by toto vyznání neobstálo. Druhý chtěl Pána následovat, ale až mu zbyde čas. Tradice a veřejné mínění pro něj byly důležitější. Třetí byl až příliš svázán vzpomínkami a nezdravými duševními pouty se svojí minulostí, příbuznými a přáteli. Nelze se neustále ohlížet na svoji minulost a přitom chtít ve svém životě zorat, zasít a sklídit úrodu. Musíme hledět dopředu, jinak brzy zakopneme nebo zryjeme brázdu nakřivo.

Jsou před námi veliké výzvy a máme úžasná zaslíbení. Povstává armáda nedokonalých, ale sebevydaných učedníků, kteří se chtějí učit od svého Mistra a v důvěře ho následovat, kamkoli je povede. Zmocnění Bohem jako Kristovi učedníci naplníme svoje určení a budeme nástroji, které mocně zjeví Boží slávu. **Neboj se, země, jásej a raduj se, neboť veliké věci vykoná Hospodin.** (Jl 2,21 ČEP) **Neboť země bude naplněna poznáním Hospodinovy slávy, tak jako voda pokrývá moře.** (Abk 2,14)

Zpívejte mu, opěvujte ho, přemýšlejte o všech jeho divcích!

Žalm 105:2

Zítřa přijde Pán, probuzení, uzdravení...!?

aneb jsme lidé naděje

Tomáš Korčák

Naděje je jedním z hlavních rysů křesťana, který má důvěrný vztah se svým Bohem. Apoštol Pavel se modlí úžasnou modlitbu za věřící v Římě: **Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste se rozhojňovali v naději mocí Ducha Svatého.** (Ř 15,13) Naším Bohem je Bůh naděje. Jedno z Božích jmen je **Bůh naděje**. Jestliže se setkáme s Bohem, jsme naplněni nadějí, což nám přináší radost a pokoj do našich životů. Dokonce se v naději rozhojňujeme, což znamená, že v nás roste očekávání na Boží jednání. Jak i žalmista vyznává: **Ale já budu vytrvale čekat a stále více tě budu nade vše chválit.** (Ž 71,14)

Bůh je nadšen, když nám může dát naději a vzbudit v nás očekávání svého jednání. **Hospodin nachází zalíbení v těch, kdo se ho bojí; v těch, kdo očekávají na jeho milosrdenství.** (Ž 147,11) Když procházíme těžkými situacemi, prohrami a porážkami, jedna z nejužasnějších věcí je setkat se s Bohem naděje. Zakusil jsem to velmi silně ve svém životě a je to velice drahá zkušenost. Kristus v nás je **naděje slávy** (Ko 1,27). Apoštol mluví o lidech, kteří pevně uchopili předkládanou naději: **Máme ji jako kotvu duše, bezpečnou a pevnou, která vchází až do vnitřku za oponu.** (He 6,19) Skrze naději je upevněna naše někdy bolavá a rozptýlená duše a skrze darovanou a uchopenou naději vstupujeme do Boží přítomnosti.

Jeden z nejmocnějších prostředků k získání naděje je Boží slovo. Pavel píše římským křesťanům: **Všecko, co bylo kdysi napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom skrze trpělivost a povzbuzení z Písem měli naději. Bůh trpělivosti a povzbuzení kéž vám dá být mezi sebou jedné myslí podle Krista Ježíše, abyste jednomyslně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista.** (Ř 15,4-6) Rozjímání nad Božím slovem přinese do našich životů trpělivost a povzbuzení a to v nás vypůsobí naději. Jsou zde zjevena další jména Boží - **Bůh trpělivosti a povzbuzení**. Zakoušení takového Boha nás vede do společenství s druhými. Jsme povzbuzeni do naděje a trpělivosti s druhými (a někdy i se sebou samými) a to vede do jednoty a do chval.

Korintským Pavel podobně zjevuje nebeského Otce jako **Boha veškerého povzbuzení: Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškerého povzbuzení, který nás povzbuzuje v každém našem soužení, abychom i my mohli povzbuzovat ty, kteří jsou v jakémkoli soužení, tím povzbuzením, kterým Bůh povzbuzuje nás.** (2K 1,3-4) V těch nejtěžších chvílích můžeme zakoušet ta největší zjevení Božího milosrdenství. Jsme povzbuzeni k naději. Jdeme dál v očekávání Božího působení. Jeho milost všechno zlé obrátí v dobré. Jak to i řekl Josef svým bratřím: **Zlo, které jste zosnovali, Bůh obrátil v dobro.** (Gn 50,20 SNC) A David vyznal: **Pán skončí věci na můj úžitok.** (Ž 138,8 Rúfus)

Očekávání projevené Boží dobroty, odpovědí na naše modlitby, naplnění Božích zaslíbení a průlomů je normální projev naší víry. Nemocný věří, že Pán nesl a odnesl jeho nemoci před dvěma tisíci lety a očekává viditelný projev uzdravení. Neplodná věří, že Pán na kříži vydobyl požehnání plodnosti a očekává početí. Modlíme se a očekáváme růst v církvi a probuzení. A největší nadějí křesťanů je, že Ježíš přijde opět pro svůj lid a že bude svatba nevěsty církve s Ženichem Ježíšem.

Co když se však dnes uzdravení ještě viditelně neprojeví? Tak zítra! Co když ani zítra ne? Tak pozítří... Co když jsem tento měsíc ještě neotěhotněla? Tak příští měsíc... Co když po této konferenci probuzení nepřišlo? Tak po příští konferenci... (Mimochodem žádná konference probuzení nepřinese. Může jen probudit křesťany, aby se stali nástroji probuzení skrze vytrvalost, trpělivost, věrnost v malém atd.) Co když Pán na svátky stého trubení nepřišel a církev nebyla vytržena? Tak až zrudne měsíc... Tak příští rok...

O čem to zde mluvím? Máme být lidmi naděje a očekávat projevy Božího milosrdenství, ale nemáme se upínat na konkrétní termíny. Pak se neplodná po mnoha letech očekávání dalšího termínu hluboce zklamaná a zoufalá. Nemocný, který tolik očekával od uzdravujících konferencí, si skepticky řekne: „Zase nic!“ Očekávající Ježíšův příchod je zmatený a mate svoje okolí. Pán přijde, ale nevíme kdy! Skrze nenaplněné termíny se lidé často stávají skeptickými se zatvrdlým srdcem skrze nevěru. Bůh je však tímto způsobem nevedl, vedla je jejich netrpělivá a tělesná touha po zázraku.

Obdivuji všechny hendikepované, kteří i když nejsou uzdraveni, žijí svůj život naplno. Jedním z nejúžasnějších takových lidí je Nick Vujicic, který nemá ruce ani nohy a jezdí po celém světě, vede lidi k Bohu a do plnohodnotného života v Božím povolání. Velice mi v mém životě pomohla moudrá věta: *Překážky na cestě jsou součástí cesty*. Myšlení, že Bohu budu moci naplno sloužit, teprve až se okolnosti změní (budu uzdraven, budu mít partnera, obrátí se partner, budu mít děti...), je tělesné. Naplno mohu žít již teď, i když není vše dokonalé. Dokonce, i když ještě nemáme viditelné uzdravení, můžeme se modlit za nemocné. Například neplodný Abraham se modlil za neplodné v Abímelekově domě a všichni byli uzdraveni (viz Gn 20,17-18).

V otázce příchodu Krista je mnoho zmatků. Projevují se například postojem: „Už nemá smysl dělat něco s dlouhým horizontem (založit rodinu, studovat, starat se o zahradu, postavit dům...), protože Pán již brzy přijde.“ Luther prý jednou řekl: „Kdybych věděl, že zítra přijde Pán, zasadil bych dnes strom.“ Je to bláznivé? Myslím, že Luther moudře reagoval na bláznivost některých křesťanů, kteří dávali termíny Ježíšova příchodu. Dan Drápal radí: „Mám jednu radu pro každého, kdo se trápí otázkou, zda je připraven na příchod Krista: Nad každým svým rozhodnutím, před každým svým významnějším činem rozvažuj, zda bys takto jednal, kdyby konec měl přijít zítra. A pak si polož druhou otázku: Zda bys takto jednal, kdybys tu měl být ještě sto let.“ Nemoudré dávání termínů příchodu Ježíš v evangeliích jasně zapovídá a je známkou falešných proroků.

Jim Collins popisuje takzvaný *Stockdaleův paradox*, který je mocným klíčem pro vítězné projití těžkostmi života. Poukazuje tím na admirála Jima Stockdaela, který byl nejvyšším vojenským důstojníkem Spojených států v zajateckém táboře označovaném jako „Hanojský Hilton“ v době, kdy vrcholila vietnamská válka. Stockdale byl během svého věznění od roku 1965 do roku 1973 více než dvacetkrát mučen, válku prožil bez jakýchkoliv vězeňských práv, neplatilo pro něj žádné datum propuštění a neměl žádnou jistotu, zda vůbec přežije a shledá se ještě někdy se svou rodinou. Nesl na svých bedrech břemeno velení a dělal vše, co bylo v jeho silách, aby vytvořil podmínky, jež by zvýšily počet vězňů, kteří by přežili nezlomeni.

Když se ho jednou Jim Collins zeptal na to, jak mohl přežít, odpověděl: „Nikdy jsem neztratil víru v dobrý konec. Nikdy jsem nepochyboval, že se nejenom dostanu ven, ale hlavně že nakonec zvítězím a se tyto zážitky stanou určující událostí mého života, kterou bych při zpětném pohledu za nic neměnil.“ Collins dlouho mlčel, zatímco spolu pomalu kráčeli k fakultnímu klubu. Stockdale kulhal na jednu nohu, kterou se nepodařilo zcela vyléčit z následků opakovaného mučení. Asi po sto metrech mlčení se znovu zeptal: „A kdo to tam nevydržel?“ „Na to je jednoduchá odpověď,“ odvětil, „optimisti“.

„Optimisti? Tomu nerozumím,“ řekl Collins naprosto zmaten vzhledem k tomu, co Stockdale povídal o sto metrů dříve. „Ano, optimisti. Oni totiž říkali: ‚Do Vánoc budeme venku.‘ A Vánoce přišly a zase skončily. A oni zase říkali: ‚Do Velikonoc budeme venku.‘ A Velikonoce přišly a zase skončily. A potom svátek Děkuvzdání a pak další Vánoce. A jim to zlomilo srdce a na to zemřeli.“

Další dlouhá pauza, zatímco kráčeli dál. Potom se zastavil a pokračoval: „Řeknu vám velmi důležité ponaučení. Nikdy nesmíte zaměňovat víru, že nakonec zvítězíte – kterou si nesmíte dovolit ztratit, se sebekázní ke konfrontaci s nejtvrďšími fakty své stávající reality, ať už jsou jakákoliv.“

Collins píše: „Do dnešního dne si v sobě uchovávám obraz Stockdalea napomínajícího optimisty: ‚Do Vánoc z toho ještě venku nebudeme – vyrovnejte se s tím!‘ Stockdale mě naučil, že to, co lidi rozděluje, není výskyt nebo absence problémů, ale způsob, jakým se vypořádávají s nevyhnutelnými těžkostmi života. V zápasech s nejrůznějšími životními výzvami se Stockdaleův paradox - *uchovejte si víru, že nakonec zvítězíte bez ohledu na těžkosti a současně konfrontujte nejtvrďší fakta své stávající reality, ať jsou jakákoliv* - osvědčil jako velmi účinný k tomu, aby člověk vyšel z potíží nikoliv oslaben, nýbrž posílen – a to nejenom mně, ale všem, kdo se jím poučili a snažili se jej uplatnit.“ (*Jim Collins: Jak z dobré firmy udělat skvělou [Good to Great], Grada 2008, s. 98-100*)

Je před námi mnoho průlomů. **Toužíme však, aby každý z vás projevoval stejnou horlivost k nabytí plné jistoty naděje, která vytrvá až do konce, abyste nezlenivěli, ale napodobili ty, kteří jsou skrze víru a trpělivost dědici zaslíbení.** (He 6,11-12) **Je vám totiž třeba vytrvalosti, abyste vykonali Boží vůli a obdrželi zaslíbení.** (He 10,36)

Moc modlitby v Duchu

James W. Goll

Jestliže mám ve svém osobním životě zvláštní klíč, který vkládám do dveří a každý den používám, je to moc modlitby v daru jazyků. Před lety mi Duch svatý řekl: „Když se budeš modlit v daru jazyků dvě hodiny v jednom kuse, pak ti dám Ducha zjevení.“ On dobře věděl, ke komu hovoří a po jaké návnadě tato ryba půjde. A tak jsem si vyhradil čas dvě hodiny v jednom kuse pro modlitbu v daru jazyků.

Ze začátku jsem toho nebyl schopen. Bylo to jako kdybych měl v sobě stopky a vypnul se po 15 minutách. Potom jsem přidal dalších 15 minut, a když den končil, vydalo to celkem dvě hodiny. Problém byl v tom, že Duch mi řekl: „V jednom kuse.“ Věděl jsem tedy, že mne čeká práce rozšíření mých omezení. Vytrvale jsem to však dělal a v důsledku toho jsem trénoval svoje duchovní svaly.

Když jsem k „modlitbě v duchu“ přidal „zpěv v duchu“, můj trénink se proměnil v opravdové potěšení a již to pro mne nebyl úkol, ale skutečná radost. Učinil Pán to, co slíbil, že udělá? Nu, to posuďte sami. Ale pokud se týká mne, já pokračuji v radostném úkolu a často vkládám tento zvláštní klíč do dveří. Vydejte se se mnou na cestu objevovat moc modlení se v Duchu svatém!

Základní verš:

Ef 6,18 Každou modlitbou a prosbou se v každý čas modlete duchem a k tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prosbou za všechny svaté.

Rozšířená Amplified Bible: Modlete se každý čas (při každé příležitosti, v každé době) v Duchu, všemi způsoby modlitby a naléhavé prosby. Až do konce buďte pohotoví se silným zacílením a vytrvalostí, přimlouvejte se za všechny svaté (Boží posvěcený lid).

Příklady takovýchto modliteb

Následuje pět příkladů různých forem modlitby v Duchu.

- 1. Pánova ruka na mne přichází jako břímě.** Hebrejský výraz je „massa“ – užívá se k popisu „Pánovy paže“, která uvolňuje „Pánovo břímě“. Když na nás přijde Pánova paže, něco do nás vkládá (impartuje). Když se jeho ruka zvedne, jeho břemeno na nás zůstává.
- 2. Modlitba zjevení** (Bohem inspirovaná), také známá jako prorocká přimluva. Je to tehdy, když máme od Ducha svatého naléhavé puzení modlit se za situace či okolnosti, o kterých toho víme jen velice málo. Modlíte se za modlitební předměty, které jsou v Božím srdci. Duch vás pudí modlit se, aby se mohl přimlouvat. Bůh vás povede modlit se tak, aby se jeho vůle mohla projevit na zemi, jako je tomu v nebesích.

3. **Slitovná přímluva.** Objevuje se tehdy, když je srdce přímlovce pohnuto v pláči, zlomenosti, sténání a slzách nad tím, co vidí, a volá k Bohu v přímlovách za danou situaci. Často zakoušíte, co je v Božím srdci ohledně dané situace.
4. **Modlitba duchovního průlomu.** Otevírá cestu pro uskutečnění Božích záměrů. Toto se může dít skrze agónii, sténání nebo ve spojení s darem víry.
5. **Modlitba v Duchu** je často skrze dar jazyků (viz 1K 14,18).

Modlitba v Duchu skrze dar jazyků

Zatímco může být mnoho vyjádření Duchem vedených modliteb, modlitba v daru jazyků je jedním z nejrozšířenějších způsobů. Následují některé klíčové příklady tohoto druhu prorocké přímlovy.

1. Modlitba v Duchu znamená, že váš duch komunikuje přímo s Bohem.

Její hlavní využití je pro osobní potřebu ve vašem osobním modlitebním životě pro přímlovu, chválu a uctívání.

1K 14,28b ... **ať mluví k sobě a k Bohu.**

1K 14,2 **Neboť kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu; nikdo mu nerozumí, duchem mluví tajemství.**

2. Modlitba v Duchu je dokonalou modlitbou.

Vzhledem k tomu, že vždycky nevíme, jak a za co se v dané situaci modlit, můžeme své potřeby přinést před Pána tím způsobem, že se modlíme v Duchu. Duch svatý, váš pomocník, vás uschopňuje modlit se tak, jak byste měli, protože se modlí podle Pánovy vůle.

Modlitba v Duchu je způsob, kterým se Duch svatý přimlouvá skrze vašeho ducha. Odtud jsme převzali výraz „modlitební jazyk“.

Ř 8,26-28 **A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy. A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se podle Boha přimlouvá za svaté. Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho předsevzetí.**

1K 14,14 **Neboť když se modlím jazykem, můj duch se modlí, avšak má mysl je bez užitku.**

3. Modlitba v Duchu má přesný význam.

Ačkoliv nerozumíte tomu, co se modlíte, Bůh tomu rozumí. On tuto modlitbu inspiroval, a proto ji také rozumí.

1K 14,10 Vždyť na světě je tolik druhů jazyků a žádný není bez významu.

4. Modlitba v Duchu buduje osobu, která se modlí.

Pokud tento modlitební jazyk důsledně používáte, budete zbudováni, posilněni a povzbuzeni. Potom máte čerstvou schopnost pokračovat ve svých přímluvných a válečných úkolech.

1K 14,4a Kdo mluví jazykem, buduje sám sebe...

Ju 1,20 Vy však, milovaní, budujte se ve své nejsvětější víře, modlete se v Duchu Svatém.

5. Modlitba v Duchu má za sebou samotnou autoritu Nebes!

Neexistuje způsob, jak byste mohli vědět, kdy satan a jeho démonické mocnosti zahájí útok. Duch svatý vás však pobídne ve strategický, příhodný čas.

1K 14,15 Co tedy? Budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí; budu zpívat chvály duchem, ale budu zpívat chvály i myslí.

Podobně jako Pavel se můžete modlit v Duchu a chválit a uctívat Ježíše. Když toto budete dělat, získáte nazpět území, které v životech těch, za něž se přimlouváte, okupovalo démonické království. Tato dokonalá zbraň modlitby a uctívání je mocná a vždy zaměřená na cíl. Chvála a modlitba v jazycích je Boží tajná protibalistická střela!

Jaké jsou druhy jazyků?

1. Zvláštní dar služby!

Vzpomínám si na to, jak jsem byl během služby na Světovém kongresu o evangelizaci v Guatemala City uschnout Duchem svatým mluvit v rodném jazyce indiánského kmene Quiche! Nevěděl jsem, co jsem přirozeně říkal, ale hovořil jsem jejich známým dialektem! Desítky lidí z tohoto kmene přiběhly dopředu, když jsem v jejich řeči říkal: „Oznam svým lidem, že pro ně nastal čas, kdy mají vstoupit do mé přítomnosti.“ Když přišli dopředu, sestoupila na ně Boží moc a byli naprosto přemoženi velikostí jeho přítomnosti.

Nejde pouze o osobní užitek mluvení v jazycích, ale je tu také dar jazyků, který můžeme využít pro službu druhým jako například předchozí zkušenost.

1K 12,1; 4-7; 27-28 Co se týká duchovních projevů, bratři, nechci, abyste byli v nevědomosti. ... Jsou rozdíly v darech milosti, ale tentýž Duch; jsou rozdíly v službách, ale tentýž Pán; a jsou rozdíly v působení, ale tentýž Bůh, který

působí všechno ve všech. Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu. ... Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě jste jeho údy. A v církvi Bůh ustanovil nejprve apoštoly, za druhé proroky, za třetí učitele, potom moci, potom dary uzdravování, pomoci, vedení, druhy jazyků.

2. Existují rozličné typy jazyků.

Je více než jeden druh jazyků. V 1K 12,28 (viz výše) slovo překládané „druhy“ je řecký výraz *genos*, což znamená „příbuzenstvo“ nebo „potomstvo“. Tento výraz je používán, pokud hovoříme o nějakém množství či sbírce různých věcí, které patří stejné skupině nebo rodině. Jinými slovy, druhy jazyků jsou nebeskou schopností mluvit, a i když jsou jeden od druhého odlišné, přesto jsou všechny příbuzné v jednom Duchu.

3. Příklady druhů jazyků

- Jazyky při naplnění Duchem svatým (Sk 2,1-4; 10,44-46; Mk 16,17)
- Jazyky pro výklad (1K 12,7-10; Iz 28,11)
- Jazyky pro budování (Ju 20; 1K 14,4)
- Jazyky jako znamení pro nevěřící (1K 14,22)
- Jazyky pro přímluvu (Ř 8,26)
Výraz „sténání“ v tomto verši může být přeložen jako „neartikulovaná řeč“. To poukazuje na řeč, která nemá svůj původ v intelektu nebo porozumění. Je to řeč, která nemá vztah k žádné národnostní rase. Neartikulovaná řeč zahrnuje jiné jazyky, ale není jimi omezena.
- Bojovné jazyky
Existuje místo, ve kterém Duch svatý přechází do ofenzívy. On bojuje skrze nás. Někdy nastane spojení daru víry a jazyku. V našem nitru se objeví tlak či naléhavost postavit se proti démonickým silám. Někdy je to jako svatba mezi darem rozeznání duchů a jazyky. Zápasíte nebo útočíte proti temné síle a přikazujete jí, aby odešla. V těchto situacích používáte takzvaný „válečný jazyk“ nebo „bojování darem jazyků“. Modlíte-li se tímto typem jazyka, útočíte proti mocnostem temnoty. Přebíráte autoritu nad mocí satana. Skrze moc Ducha svatého, který ve vás přebývá, káráte nepřítele a odmítáte jeho plány pro váš život. Je to jazyk přímluvy v kontextu války. Skrze moc bojovných jazyků může přijít osvobození, uzdravení a svoboda.

Přidejte se ke mně v uvolnění tajné zbraně modlitby v Duchu! Vaše modlitby získají nový rozměr a budete vyneseni na novou úroveň v Bohu! Buďte požehnáni!

(VisionCast May 2007, www.encountersnetwork.com)

Znovuobjevení daru jazyků!

James W. Goll

S každým pohybem Ducha svatého vždy přichází i specifická obnova určitého daru nebo čerstvý důraz na jeden z nich. Na přelomu dvacátého století během velkého vylití Ducha v Topece v Kansasu a v Los Angeles v Kalifornii na Azusa Street, byl do těla Kristova mocně obnoven dar mluvení v jazycích. Stále se ještě vyhříváme v odlesku této vlny slávy, když současní letničně-charismatictí křesťané zahrnují více než 600 milionů členů v těle Kristově po celém světě.

Během Hnutí znamená a zázraků ve dvacátých letech 20. století bylo obnoveno dílo zázraků. V letech probuzení 1948-1952 Duch svatý uvolňoval službu osvobození od zlých duchů a byl obnovován dar rozeznání duchů. Moc a evangelizační dary byly zdůrazněny v tomto čase ve službě T. L. Osborna, Billy Grahama, a znamená dalších darů se společně objevila na scéně. Dar prorocství začal znovu vzkvétat během vylití Hnutí pozdního deště.

V šedesátých a sedmdesátých letech 20. století byl nesmírný dar vyučování a začal důraz na globální modlitbu. V těchto charismatických dnech byl nakažlivým dar modlitby a zpěvu v duchu. V osmdesátých letech začalo být ve větší míře uvolňováno do těla Kristova uzdravování a církevní růst. V devadesátých letech začali být vyléváni na nevěstu Kristovu proroci s dary zjevení, snů a vizí a celosvětové prorocké hnutí ve svých mnoha formách.

Poté na přelomu 21. století se s širší a větší jasností než kdy předtím objevil úřad apoštola, který spolu přinesl misijní strategie, hnutí zakládání sborů a vystrojení svatých mocnějším způsobem.

Jak jsem však vyzoroval, přenos (impartace) daru v těchto dnech zrychlování (akcelerace) má svůj příliv a odliv. Zjišťuji, že je nezbytné, abychom zachovali to, čeho jsme již dosáhli, jinak jsme odsouzeni opakovat staré cykly, nebo dokonce stavět na chybných základech.

Co tím říkám? Někdy s důrazem na jednu věc může dojít ke snížení důrazu na věc jinou. Jinými slovy – se všemi důrazy posledních let na dar prorocství a úřad proroka se zdá, že došlo k snížení důrazu na dar mluvení v jazycích. Shledávám dnes tisíce lidí, kteří nebyli nikdy vyučování biblickému porozumění, proč se modlit v duchu. Takže – cítím, že mne Duch svatý vede, abych byl jedním z těch, kteří pomohou druhým znovuobjevit dar jazyků.

Definice daru jazyků:

Definice daru jazyků od různých autorů

Kenneth Hagin – zesnulý otec Hnutí slova a víry

Rozmanité druhy jazyků je nadpřirozená schopnost mluvit od Ducha svatého v jazycích, které se řečník nikdy neučil, ani jim řečník nerozumí ve své mysli, ani

jim nezbytně nutně nerozumí posluchač. Mluvení v jazycích nemá vůbec co dočinění s jazykovými schopnostmi; nemá co dočinění s myslí nebo intelektem člověka. Je to hlasový zázrak.

Dick Iverson – apoštolský vedoucí Ministers Fellowship

Dar jazyků je Bohem dané uschopnění hovořit jazykem, který dotyčný člověk nezná. Jde o „projev Ducha“ a ne o lidskou schopnost. Nemá to vůbec co dočinění s přirozenou schopností, výmluvností řeči nebo novým posvěceným způsobem mluvení. Dar jazyků je nadpřirozený projev či vyjádření Ducha svatého skrze hlasové orgány určité osoby. Je to přímý projev nadpřirozena.

Derek Prince – zesnulý obdarovaný učitel a autor knih

„Dar jazyků“ je nadpřirozená schopnost daná věřícímu Duchem svatým hovořit jazykem, kterému řečník sám nerozumí. Každý věřící má potenciál hovořit jazykem, který je mu neznámý, který je pro něj nový – jiný než jazyk, který běžně používá a kterému rozumí. Když věřící hovoří neznámým jazykem, mluví k Bohu věci, kterým nerozumí a buduje tak sám sebe.

David Pytches – anglikánský kněz v Anglii ve výslužbě

Jde o spontánní schopnost mluvit, inspirovanou Duchem svatým, kdy jsou používány běžné hlasové orgány, ale vědomá mysl nehraje žádnou roli. Jazyky, kterými mluví, jsou hovořící osobě naprosto neznámé.

John Wimber – zesnulý vedoucí Hnutí znamení a Vinice

Druhy jazyků jsou Duchem inspirované, spontánní schopnosti mluvit řečí, ve které vědomá mysl nehraje žádnou roli. Jde o mluvení jazykem (ať již pozemským nebo andělským), kterému se hovořící člověk nikdy neučil ani mu nerozumí. Je to používáno osobně věřícím v souladu s jeho vůlí pro jeho vlastní budování. Jazyky jsou také často používány veřejně jako nadšená schopnost hovořit, která doprovází Boží pomazání.

HLAVNÍ PŘÍKLADY Z PÍSMÁ

Juda 20-21

Vy však, milovaní, budujte se ve své nejsvětější víře, modlete se v Duchu Svatém, zachovejte se v Boží lásce a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k životu věčnému.

Římanům 8,26-27

A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy. A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se podle Boha přimlouvá za svaté.

Izajáš 28,11-13

Ano, žvatlavou řečí a cizím jazykem bude mluvit k tomuto lidu. Ten, který jim řekl: Toto je místo odpočinku, dejte odpočinek vyčerpanému, toto je místo odpočinutí; ale nechtěli poslechnout. I bude pro ně Hospodinovo slovo pokyn

na pokyn, pokyn na pokyn, míru k míře, míru k míře, trochu sem, trochu tam, a tak půjdou, upadnou dozadu, polámou se, budou chyceni a zajati.

1K 14,21-22 V Zákoně je napsáno: „Jinými jazyky a rty cizinců budu mluvit k tomuto lidu, ale ani tak mě nebudou poslouchat,“ praví Pán. Jazyky nejsou tedy znamením pro věřící, nýbrž pro nevěřící, proroctví však není pro nevěřící, nýbrž pro věřící.

Dar jazyků měl přinést unaveným odpočinek, pokoj a občerstvení a měl být znamením pro nevěřící, jak čteme v 1K 14,21-22. Povzbuzuji vás dát si „jazykovou přestávku“ namísto přestávky na kávu. Přinese to nesmírné občerstvení vaší duši a natankujete Boží energii pro zbytek dne!

Některá další použití v Písmu:

Použití pro osobní společenství

1. Izajáš 28,11-13 – Odpočinek a občerstvení.
2. Juda 20 – Budování v lásce a víře.
3. 1. Korintským 14,1-4 – Mluvíte tajemství Bohu, k osobnímu budování.
4. 1. Korintským 14,14.15 – Když se modlíte v jazycích, modlí se váš duch.
5. Modlitba v jazycích je klíčem k přijetí zjevení od Otce.

Různé druhy jazyků

1. Jazyky chvály a uctívání – romantické obecenství a důvěrný vztah s Bohem.
2. Válečné jazyky – K osvobození, bojové strategii a lámání okovů, zaměření na mocnosti temnoty nad jednotlivci, rodinami a městy atd.
3. Dar jazyků a výklad – 1K 14,5.12-13. Jdou-li společně, tyto dary poskytují posluchači zjevení.

Osobní zjevení pro můj vlastní život

1. Duch svatý ke mně mluvil ve snu a řekl mi: „Pokud se budeš pravidelně modlit delší čas v Duchu, dám ti Ducha zjevení!“
2. Mějme cíl jako apoštol Pavel mluvit a modlit se v jazycích ve všech situacích a obdobích.
Zareagujeme na tuto výzvu?

1K 14,18 Děkuji Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni.

ZPŮSOBY JAKÝMI NÁM DUCH POMÁHÁ!

Pojďme prozkoumat množství způsobů, kterými nám Duch pomáhá, abychom v modlitbě vítězili.

1. Duch vás naplní tak, že On se stane Pánem vašich modliteb.
2. Duch vás učiní duchovně zdravými. Kristus se stane vaším skutečným životem (Ř 8,2; Ko 3,4). Andrew Murray napsal: „Spojení mezi modlitebním životem a duchovním životem je těsné a nerozlučitelné.“
3. Duch vás táhne k modlitbě, vždy se uchází o vaši přízeň a přitahuje vás k sobě.
4. Duch poskytuje zvláštní přístup k Pánu (Ef 2,18; 3,12). Duch svatý je ten, který nás uvádí do Otcovy přítomnosti.
5. Duch svatý nás učí modlit se. Způsobuje, že vdechujeme atmosféru Ducha a vydechujeme ducha modlitby. Duch je paraklétos, rádce a učitel (J 14,26), který vám pomáhá ve vašich naléhavých prosbách. Jak řekl Charles Finney: „On vám dá takové množství ducha modlitby, jaké bude moci vaše tělo unést.“
6. Duch vám dává břemena k modlitbám. Duch svatý s vámi touží sdílet jeho břemeno, slitování a agónii duše tak, abyste se s ním ztotožnili ve zlomenosti nad světem a nesli a promodlovali to, co je v Božím srdci.
7. Duch vás zmocňuje k modlitbám (Ž 62,11-12).
8. Duch násobí vaši víru. Duch svatý posiluje a násobí vaši víru v těch oblastech, kde se modlíte v souladu s Boží vůlí. Násobí vaši víru tím, že vám dává nové zjevení velikosti Boží moci. Dává vám vizi toho, jak Bůh touží jednat ve váš prospěch, zdůrazňuje vám zaslíbení z Božího slova.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Pane Ježíši, přicházím dnes k tobě a prosím, abys ve mně a skrze mne probudil dar jazyků. Ať z mého nitra vytrysknou řeky živé vody a vylévají se k tobě ve chvále a uctívání v novém jazyku. Zvu tě, Duchu svatý, abys mne čerstvě pokřtil, zaplavil, přemohl a prodchnul svojí láskou. Ať to, Pane, zaktivuje tvé dary v mém životě. Díky Pane. Amen.

(VisionCast May 2007, www.encountersnetwork.com)

**Ty jsi Bůh, který koná divy.
Dal jsi národům poznat svou moc.**

Žalm 77:15

„Jeden evangelikál mi kdysi řekl: „Problém s charismatiky je v tom, že jediné, co dělají je, že mluví v jazycích“. Když jsem se stal pastorem charismatického sboru, zjistil jsem: „Problém s charismatiky je v tom, že se v jazycích modlí jen zřídkakdy“. Někteří se modlí v jazycích několikrát týdně a pak si říkají: „Moc mi to nepomáhá“. Jsou však určité duchovní zkušenosti, které přijdou teprve po hodinách modliteb v jazyku. Zkuste se modlit v jazyku několik hodin a uvidíte, co se stane. Možná v tom budete muset alespoň rok pokračovat, ale změní to váš život.“
(Mike Bickle: Dynamická přímluva, vydala Biblická univerzita H.I.M.)

„Jediné tajemství úspěchu, které znám, je život podle Božího slova, modlitba a naslouchání Duchu svatému. Prostě naslouchám, co mi Duch svatý říká, že mám udělat, a pak to udělám. Vlastně všechno, co dnes dělám, je výsledkem víry ve slovo, modlitby v jiných jazycích a poslušnosti Božích pokynů.“ (Kennetha E. Hagina, Plány, záměry a cíle, Altak 1993)

Vy však, milovaní, budujte se ve své nejsvětější víře, modlete se v Duchu Svatém, zachovejte se v Boží lásce a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k životu věčnému. (Ju 1,20-21)

Doporučujeme následující vyučování:

Rodney Woods **Jak odzbrojit zklamání**

(Pastorálka CKS 2017)

vyučování ve formátu mp3 - <http://www.juda.cz/audio/>

Sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii

Rozhodli jsme se pro dlouhodobější podporu sirotčince Emmanuel v Indii. Nachází se ve vesnici Etikulakunta v Narasapuru v oblasti West Godvari v jižní Indii – Andhra Pradesh. Má kapacitu asi 50 osob. Budova sirotčince je v rekonstrukci Na každé dítě je zapotřebí 25 EUR měsíčně. Také probíhá rekonstrukce tohoto domu. Za vedení této služby je zodpovědný pastor T. Ronald Rajababu, se kterým jsme v kontaktu. Při nedělních shromážděních KS Juda jsou prováděny sbírky (viz rozpis níže), na podúčet můžete peníze vkládat průběžně. Velice děkujeme všem štědrým dárcům a necht' vám Pán odplatí. ***Kdo se smilovává nad chudým, půjčuje Hospodinu, odplatí mu za to, co vykonal. (Př 19,17)***

**Náš podúčet na sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii:
182-0460842399/0800**

Křesťanské společenství Juda, Tyršova 95 (Tyršův dům), 276 01 Mělník
vedoucí: Tomáš Korčák, tel.: 607 971 453, e-mail: ksjuda@wo.cz; **www.juda.cz**
Bankovní spojení: ČSPO Mělník, Křesťanské společenství Juda, 0460842399/0800

Pravidelná nedělní shromáždění se konají od 15.30 hodin v Domě dětí a mládeže, Na Polabí 2854, Mělník. Každou první neděli v měsíci shromáždění s modlitbami za nemocné.